

[Birke.]

kunne gennemgaa de enkelte Bestemmelser, og man vil kunne indhente Oplysninger om de Indvendinger, som de nævnte Institutioner har fremsat, enten det nu er mod Lovforslaget som Helhed eller mod enkelte af Lovforslagets Bestemmelser.

Lovforslagets Titel er Forslag til Lov om Forsikringsaftaler, men af § 1 fremgaar det, at der ved Forsikringsaftaler kun forstaaes Aftaler, der afsluttes med „nogen, der driver Forsikringsvirksomhed“, det vil altsaa sige Selskaber og lignende. Selve Lovforslaget er ret omfattende. Det omhandler særlig Skadesforsikringer af de forskellige Arter, Livsforsikring, Ulykkes- og Sygeforsikring, men kun for saa vidt angaar det kontraktretlige Forhold mellem Forsikringsselskabet og Forsikringstagerne og visse Personers Retsstilling, naar de berøres af de indgaaede Aftaler. Derimod omhandler Lovforslaget ikke Bestemmelser vedrørende den offentlige Kontrol med Forsikringsvirksomheder og heller ikke den sociale Forsikring, som er lovfæstet ved specielle Love. Om man her har truffet den rette Begrænsning af de Omraader, der bør omfattes af Loven, kunde der maaske ogsaa nok være Grund til at gøre til Genstand for en nærmere Undersøgelse.

Af Bemærkningerne til Lovforslaget fremgaar, at man har søgt at undgaa at gøre Indgreb i de gældende Retsprincipper om Kontraktfrihed, og at man paa den anden Side har søgt at skabe et Værn for Forsikringstagerne, og denne Side af Sagen lægger jeg særlig Vægt paa. Følgen heraf er, at nogle af Lovforslagets Bestemmelser er gjort ufravigelige, medens andre kan fraviges ved Parternes Aftale.

Der er ingen Tvivl om, at en Lov som den, der her foreslaas, vil komme til at bevirke en Simplificering af de anvendte Forsikringspolicer, og det finder jeg meget heldigt og tiltrængt. Men i øvrigt skal jeg ikke for Øjeblikket gaa nærmere ind paa Lovforslagets enkelte Bestemmelser, det vil der jo blive Lejlighed til, hvis Forslaget bliver henvist til Behandling i et Udvalg, hvad jeg senere vil tillade mig at stille Forslag om. Jeg skal derfor indskrænke mig til disse faa Bemærkninger og paa mit Partis Vegne udtale, at vi billiger Lovforslagets Principper og tilsiger det en velvillig Behandling.

H. P. Johansen: I de Bemærkninger, som er knyttet til det foreliggende Lov-

forslag, siges der, at Lovforslaget tager Sigte paa at træffe Bestemmelser til Værn for Forsikringstagerne og for den forsikrede. Meningen med dette er naturligvis, at Lovforslaget tager Sigte paa at værne Befolkningen mod at blive ubilligt behandlet af Forsikringsselskaber. Om dette Formaal naas, vil jeg indtil videre tillade mig at sætte et stort Spørgsmaalstegn ved. Jeg vil dog straks sige, at hvis Lovforslaget virkelig svarede til det, der her siges i Bemærkningerne, eller hvis Lovforslaget kan ændres, saa det kommer til at svare til Udtalelserne i Bemærkningerne, vil mit Parti meget gerne medvirke til at gennemføre en saadan Lovgivning; thi vi mener, at vi her staar overfor et Omraade, hvor der kan være god Grund til at lovgive. Forholdet er jo det, at der her i Landet er mange Forsikringsselskaber og mangeartede Forsikringsselskaber med vidt forskellige Regler, som det er meget vanskeligt for den almindelige Befolkning at finde ud af. Man kan gaa saa vidt at sige, at disse Forsikringsselskaber meget ofte er som en Slags Sparekasser, hvor Befolkningen anbringer en stor Del af sine Penge; men i det Øjeblik den i Forsikringen omhandlede Begivenhed indtræder, og Forsikringsselskabet skal betale det, som er aftalt, sker det ikke sjældent, at der opstaar en Strid, og saa gaar det vel i Regelen saaledes, at det bliver den forsikrede, der taber, fordi han ikke rigtig kan forstaa den Kontrakt, han har afsluttet med Selskabet. Vi mener derfor, at hvis man kunde faa faste, mere ensartede og lettere overskuelige Regler end dem, der findes i Øjeblikket, vilde det virke gavnligt og være værdifuldt for Befolkningen. Men naar jeg har sagt dette, vil jeg ogsaa gerne tillade mig at pege paa, hvad det er, der svækker min Tro paa, at Lovforslaget kan blive til Værn for Befolkningen. Det er dette, at Forslagets Bestemmelser kun delvis er ufravigelige, medens de for største Delens Vedkommende kan fraviges ved en særlig Aftale mellem de to Parter. Med andre Ord, Forholdet er det, at største Delen af Bestemmelserne, og maaske netop de Bestemmelser, som er mest ubehagelige for Selskaberne, kan Selskaberne let komme udenom, naar de blot faar tilføjet i Policen et Par Ord om, at disse Paragraffer ikke skal gælde. Naar man nu ved, og det ved jo alle Mennesker, hvor veltalende Forsikringsagenter plejer at være baade i deres egen og i Selskabernes Interesse, og ved, hvor uhyre vanskeligt det er for den almindelige Befolkning at